

'Piscina' (1994-1991), d'Alberto Peral.

TERESA SESÉ

Deia Marcel Duchamp que el veritable col·leccionista "és un artista al quadrat. Tria quadres i els penja a la paret: pinta una col·lecció". Però col·leccionar art és també –o pot ser-ho– una forma de construir la història i d'entendre el present si el camí no es recorre en solitari sinó en companyia dels artistes, implicant-se personalment en la seva feina. Així ho ha entès sempre l'empresari Josep Suñol, la col·lecció del qual és considerada una de les més importants, per quantitat i qualitat, de l'àmbit privat de Catalunya. I aquesta és també la raó de ser, la del compromís amb el creador, d'un centre d'art contemporani com la Panera, de Lleida, plenament posicionat en el circuit artístic. No és estrany, doncs, que totes dues, malgrat el salt generacional que les separa (la primera travessa tot el segle XX, la segona es va posar a caminar en el XXI), hagin pensat que seria una bona idea posar els seus artistes a dialogar en una exposició. *Res no s'atura*, que

'Loto' (2000), de Felicidad Moreno.

'Pies vendados' (1974), Dario Villalba.

'Sense titol' (2004), de MP & MP Rosat.

● **PER PARELLES O GRUPS, ELS ARTISTES XERREN DE LA FRAGILITAT, DEL PAS DEL TEMPS, DEL PAISATGE I DE LA MEMÒRIA, DE LA SEXUALITAT, DEL COS HUMÀ FRAGMENTAT**

d'altra banda significa el desembarcament del centre lleidatà a Barcelona.

Però, de què xerren uns artistes distants en el temps? Quins són els seus interessos comuns? I les seves preocupacions formals? A la Fundació Suñol, les 35 peces seleccionades, disposades per parelles o grups, parlen de la fragilitat inherent en l'ésser humà, del pas del temps, del paisatge com a contenidor de la memòria, de la sexualitat, de la identitat, del cos humà fragmentat, trossejat, com els peus entrellaçats per una mena de sudari de Dario Villalba, o les cames suspeses dins d'un cos engabiat de MP & MP Rosado, amb els quals s'inicia un recorregut en què trobem la lúcida mirada sobre la parella que ofereix Gordillo a *Adán y Eva*, la feminitat vista per Ana Laura Aláez (ella mateixa despullada, pintant-se els llavis davant múltiples pintallavis convertits en escultures, cada un amb l'empremta de qui va ser la seva propietària) o la intensitat de l'orgasme registrat en la línia que tracen els tallons d'agulla de diferent altu-

ra que Luis Monaza ha disposat mirant al cel. Hi ha també esplèndides obres de Daniel Canogar, Frederic Amat, Juan Uslé, Sergi Aguilar, Zush, Eulàlia Valldosera, Hernández Pijuan, Julia Montilla o Alberto Peral, els nedadors del qual, conversant dins una piscina, resumeixen aquestes ganes de comunicar i compartir pensament que encoratja la trobada. "Compartir enriqueix la cultura", assenteix el director de la Fundació Suñol, Sergi Aguilar, per a qui ja és hora d'acabar amb la creença que "tot el que no succeeix a grans ciutats com Barcelona no té importància". N'hi ha prou de fer un cop d'ull a l'activitat regular de La Panera que dirigeix Glòria Pícazo, la col·lecció de la qual en els últims temps s'ha vist enriquida per donacions d'artistes com Francesc Abad.

RES NO S'ATURA

FUNDACIÓ SUÑOL, PASSEIG DE GRÀCIA, 98. DE DILLUNS A DIVENDRES, D'11 A 14H I DE 16 A 20H. DISSABTE, DE 16 A 20H. DIUMENGE I FESTIUS, TANCAT. FINS AL 3 DE MAIG DEL 2014.